

СТАНОВИЩЕ

по конкурс за академичната длъжност „професор“ по
професионално направление 3.5. Обществени комуникации и информационни науки,
Журналистика – Медийна музика за нуждите на катедра „Радио и телевизия“,
ФЖМК на СУ „Св. Кл. Охридски“, обявен в ДВ, бр. 65 от 16 август 2019 г.

Член на научното жури: доц. д-р Жана Попова, катедра „Радио и телевизия“, ФЖМК, Софийски университет „Св. Климент Охридски“ (съгласно Заповед на Ректора на Софийски университет № РД 38-597/11.10.2019)

В конкурса участва един кандидат – доц. д.н. Венцислав Димов Димов.

Подадените от кандидата документи отговарят на изискванията на закона и правилника за прилагането му на Софийски университет „Св. Кл. Охридски“.

Научна и преподавателска дейност

Доц. Венцислав Димов е преподавател в катедра „Радио и телевизия“ на Софийския университет от 2010 г., когато печели конкурс за доцент. Той съвместява тази позиция с позицията на доцент в БАН, в Института за изследване на изкуствата, сектор „Музика“ (професионално направление 8.3. Музикално и танцово изкуство), където е доцент от 2004 г. От 2018 г. доц. Димов е доктор на науките в професионално направление 3.5. Обществени комуникации и информационни науки. В таблицата с наукометрични показатели прецизно са разделени публикациите и цитатите в двете направления.

Доц. д.н. Венцислав Димов участва в конкурса с хабилитационен труд – монографията *Музиката за народа на медийния фронт (Меката власт на народната и популярна музика в Социалистическа България)*, София: УИ „Св. Климент Охридски“, 2019 (368 стр.); 15 студии и статии, от които 2 са на английски език, 6 учебника и печатни учебни пособия в съавторство (коректно посочено), и са в областта на конкурса за „професор“.

Всички публикации в списъка са направени след избора му за „доцент“ и в двете научни направления, в които се развива.

Най-вероятно от скромност доц. Димов не е посочил в списъка съставителството на сп. „Медиалог“ в периода 2017-2019 г., а съставителството и редакционната работа показват

способността на учените да провокират другите учени. Смятам, че тази част от работата му показва неговата важна роля в академичната ни общност.

Онова, което остава извън списъка с публикациите, но проследяваме в справката, която се изисква от „Авторите“, е участието на доц. Венцислав Димов в национални и международни конференции с доклади, като част от тях са на английски език. Неговата активна дейност в международни форуми с пленарни доклади е доказателство за уважението на академичната общност към изследователските му постижения. Участието в конференции на учения трябва да бъде изтъквано, тъй като се изисква време и усилия да се дискутира върху резултатите и заключенията.

Доц. Димов е един от най-цитираните български изследователи на медийната музика у нас. В справката за общия брой на цитиранията 2 от тях са в научни издания, реферирани и индексирани в световноизвестни бази данни с научна информация (Scopus; Web of Science). Ще се спра най-вече на монографията на доц. Димов, която представлява оригинално научно изследване върху важни изследователски проблеми.

Характерно за трудовете на доц. Димов е постоянството в преследването на най-прецизното преплитане на различни подходи към изследователския проблем. През историята на идеите за музиката Венцислав Димов анализира обществените процеси през отношенията между и към властта, медиите и музикантите в един период, който е назоваван с различни имена – периода от 1944 до 1989 г. Съгласявам се със самооценката на автора, че е постигнал целта си, формулирана по този начин: да покаже как *„(...) идеологическият наратив на властта се реализира през практиките на посредниците – медиите и свързаните с тях институции, организации, фигури, които не просто свеждат надолу „високия“ наратив, не просто го „превеждат“ на народа, а го осъществяват, реализират, изпълват със съдържание, защото са механизми на формиране на всекидневната култура, но и обратното, казва авторът: (...) посредниците коригират практиките си според обратната връзка със слушателите, а властта се вслушва в сигналите на радиоработниците и работниците на културния фронт и се съобразява с тях, за да използва обратната тяга на „социалните отдушници“.*

Настоящото изследване и предложените в конкурса публикации на доц. Димов показват задълбочена работа с многообразие от български и чуждестранни научни източници. Както и в предходни етапи на научното си израстване, кандидатът е педантично подготвен и

прецизен в представянето на историята на идеите, върху които изгражда научно-изследователския си апарат. Авторът разгръща концепцията си за анализ върху спецификата на отношенията власт-медии-музика-аудитория, като типологизира вътрешните периоди в развитието на „музиката на народа“.

Като приемам самооценката за приносите на доц. Димов, посочени в изискваната справка, добавям още един – очертаването на маркерите на особен вид „музикално народовластие“, което се проявява в няколко специфични случая в изследвания период и съществува без да се противопоставя на доминиращата идеология.

Хабилитационният труд на доц. Димов е безспорно доказателство за последователна и задълбочена изследователска работа в полето на медийните изследвания на музиката.

Преподавателска дейност

Доц. Димов чете в бакалавърските програми на ФЖМК лекции за историята на медийната музика, както и курс от лекции в магистърската програма „Дигитални медии и видеоигри“.

Доц. Димов е бил ръководител на двама докторанти – успешно защитили в Катедра „Радио и телевизия“. Един от предпочитаните преподаватели е сред бакалаврите и магистрите в СУ като ръководител на дипломна работа, както показва внушителният брой от 57 дипломанти в периода 2010-2019 г.

Ръководител е на научно-изследователски проекти в СУ и на проекта „Меката власт“ на популярната музика в медиите (по примери от България и Балканите)“, финансиран от Фонд научни изследвания (ДН 05/16).

Лични впечатления

Познавам Венцислав Димов като музикален критик и изследовател още преди постъпването му във ФЖМК. Като преподавател доц. Димов се отличава с активната си работа със студентите, докторантите и е уважаван колега. Като председател на атестационната комисия на ФЖМК получи признанието на колегията за неговата активност и диалогичност. Активната му работа в разработването на научни проекти доведе до създаването, заедно с доц. д-р Орлин Спасов на публичния Семинар на катедра „Радио и телевизия“. Създател е на научното списание „Медialog“ и платформата за медийни изследвания medialog-bg.com.

Заедно с колегите от катедрата участва в организирането на докторантските семинари и ежегодната научна конференция за медийни изследвания на катедрата.

През годините на съвместна работа в катедрата съм свидетел на щедростта на Венцислав Димов да споделя идеи, да обсъжда открити в архивите документи, и най-вече да въвлеча в научната дейност чрез музиката следващите го хора в науката.

Награждаван е за музикална критика и публицистика в медиите, за авторските предавания по „Дарик радио“.

Тъй както законът изисква следващото изречение, декларирам, че нямаме общи публикации с доц. Димов.

Заключение:

Преподавателската и изследователската дейност на кандидата заслужават най-високата оценка. Това ми дава основание да изтъкна безспорните научни приноси на хабилитационния труд на кандидата и да предложа на членовете на научното жури да подходим към присъждане на научната длъжност „професор“ по професионално направление 3.5. на доц. д-р Венцислав Димов Димов.

Подпис:

София, 10.12.2019